

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Dąbrowski (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

w sprawie z powództwa M. G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w N.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 lutego 2008 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 25 września 2007 r.,

sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 25 września 2007 r. odrzucił apelację powoda od wyroku tegoż Sądu z dnia 28 grudnia 2006 r., sygn. akt I C (...), z uwagi na nieuiszczenie przez wnoszącego ten środek zaskarżenia adwokata ustanowionego z urzędu opłaty w wysokości stałej. Sąd Apelacyjny wskazał, że zgodnie z art. 14 ust. 2 w zw. z art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.: dalej: „u.k.s.c.”) zwolnienie powoda od kosztów sądowych w całości nakładało na jego pełnomocnika obowiązek wniesienia opłaty w wysokości stałej wraz z apelacją. Zaniechanie tego obowiązku skutkować musi odrzucenie apelacji na podstawie art. 130² § 3 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wniósł o jego uchylenie podnosząc zarzuty naruszenia art. 130² § 3 k.p.c. oraz art. 14 ust. 2 i art. 100 ust. 2 u.k.s.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Trafności podniesionych w nim zarzutów skarżący upatrywał w fakcie zamieszczenia w apelacji wniosku o zwolnienie go od wpisu od apelacji, a także wezwania go przez przewodniczącego wydziału do uiszczenia opłaty podstawowej. Według skarżącego, wezwanie to należało potraktować jako przejaw uwzględnienia zawartego w apelacji wniosku o zwolnienie od wpisu, a w konsekwencji wniesienie wymaganej opłaty w terminie zakreślonym w wezwaniu jako prawidłowe wykonanie obowiązku przewidzianego w przepisach wskazanych przez Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Z zapatrywaniem takim nie można jednak się zgodzić.

Powód uzyskał zwolnienie od kosztów sądowych w całości na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji. W takiej sytuacji stosownie do art. 14 ust. 2 i art. 100 ust. 2 u.k.s.c. miał on obowiązek uiścić opłatę podstawową od apelacji. Sprawa niniejsza została bowiem wszczęta przed nowelizacją wymienionych przepisów dokonaną ustawą z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 123). Wynika to z treści art. 2 tej ostatniej regulacji. Opłatę tę winien wnieść wraz z apelacją działający w imieniu powoda adwokat ustanowiony z urzędu (art. 130² § 3 k.p.c.). Obowiązku tego jednak on nie dopełnił, co - jak trafnie ocenił Sąd Apelacyjny - skutkowało odrzuceniem tego środka odwoławczego. Wezwanie pełnomocnika powoda do uiszczenia wymaganej opłaty było niewątpliwie działaniem wadliwym, skoro powód został wcześniej zwolniony od kosztów sądowych w całości. Nie mogło ono spowodować oczekiwanego przez skarżącego skutku w postaci przesunięcia w czasie wynikającego ze wskazanych przepisów ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz kodeksu postępowania cywilnego obowiązku uiszczenia wymaganej opłaty przy wniesieniu apelacji.

Z tych też względów Sąd Najwyższy, uznając podniesione zarzuty za bezzasadne, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.